

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Gorupova ponudba vsprejeta.

Kakor smo že poročali, ponudil je plemeniti rodoljub Josip Gorup deželnemu odboru kranjskemu za poslopje in vrt bolnice na Dunajski cesti v Ljubljani znesek 120.000 gld. Tej ponudbi dostavil je, da bi záse pridržal gorenji del vrta; spodnji del vrta in vsa bolnišnična poslopja pa da bi odstopil brezplačno mestu Ljubljanskemu zato, da ustanovi tam višjo slovensko dekliško šolo ali pa, da ta poslopja — ko bi za tako šolo ne bila pripravna — porabi za drug namen; za višjo dekliško šolo pa da seziđa na drugem pripravnem prostoru novo poslopje. To ponudbo, izjavil je gospod Gorup, da vzdržuje do konca tekočega leta.

Predvčeraj posvetoval se je deželni odbor o ponudbi gospoda Gorupa in veseli smo, da smo mogli naznaniti, da je sklenil vsprejeti jo, vsaj bode na prvi pogled vsakemu jasno, kako velik dar namenil je s tem zopet gospod Gorup slovenskemu narodu. Neodpustljiv greh bi torej bil, ko bi deželni odbor ne bil vsprejel njegove ponudbe. Res, da on sicer ne more še skleniti z gospodom Gorupom definitivne kupne pogodbe, ker mora deželni zbor ratifikovati prodajo; pač pa je opravičen skleniti preliminarno pogodbo, in to je sedaj ravno poglavitna stvar, kajti gospodu Gorupu ni toliko do tega, da bi dobil v last zemljišče sedanje bolnice, ampak — sodeč po njegovih patrijotičnih ustanovah — do tega, da se temelj za višjo slovensko dekliško šolo položi še letos v spomin vladarske štiridesetletnice cesarjeve.

Po našem mnenju bila je sveta dolžnost deželnega odbora, da vsprejme ponudbo in sklene preliminarno kupno pogodbo, kajti tu je bilo periculum in mora. Ker gospod Gorup vzdržuje svojo ponudbo samo do konca tekočega leta, more se namreč za gotovo reči, da bi jednako ugodne ponudbe dežela prihodnje leto ne bila dobila več. Deželni zbor moral bi torej le grajo izreči deželnemu odboru, ako bi se bila vsled njegove neodločnosti morala deželna bolnica prodati kasneje pod neugodnejšimi pogoji. In prodati se

bode gotovo morala; kajti, ko bi se ne imela zidati nova bolnica, gotovo bi deželni zbor ne bil kupil zánjo stavišča.

Res, da se govori, da je za sedanjo deželno bolnico z vrtom vred ponujal nekdo, ki pa še z naslovom svojim ni stopil na dan, 130.000 gld. Pa to je le govorica; konkretne ponudbe deželni odbor ni imel od nikoder drugod, ko od gospoda Gorupa. Sicer pa posito, da bi res kedo hotel dati 130 tisoč goldinarjev, bila bi njegova ponudba vender mnogo neugodnejša, ko je ponudba Gorupova. Saj bi dotični vsa poslopja in celo zemljišče pridržal záse, v tem, ko gospod Gorup dve tretjini vrednosti odstopa narodu svojemu.

Radi bi videli onega slovenskega poslanca, ki bi se drznil trditi, da dežela kranjska nema nobenega interesa gledé ustanovitve višje dekliške šole s slovenskim poučnim jezikom. Ne pomišljevali bi se prav nič odvrniti mu, da ni pravi narodni poslanec, temveč, da izdaja svoj narod. Le pogledjte okolu, kako nam nemškutarija, katere nositeljice so naše ženske, razjeda in ostrupuje vse narodno življenje. In kako bi tudi ne? Dozorevajoče hčere naše morajo, ako hočemo, da si prisvoje višje omike, v notranje samostanske šole, katere so najnevarnejše odgojevalnice renegatstva, ali pa v privatne zavode, kjer se propoveduje mržnja do slovenskega jezika. Pomoč nam more priti le od slovenskih višjih dekliških učilišč in zato je dolžnost onih faktorjev, katerih se to tiče, skrbeti, da jih kar najprej mogoče dobimo. In mej temi faktorji je ravno v prvi vrsti poklicana k temu dežela kranjska, v katerej jedini more narod slovenski odločevati o svojej usodi.

Ako pa je tako, potem bode takoj jasno, da za deželo ponudba Gorupova nikakor ni imela vrednosti samo 120.000 gld., temveč za toliko več, za kolikor se jej odvzame skrb za ustanovitev višje dekliške šole. Ker je tedaj gospod Gorup izrekel, da hoče pokloniti v ta namen poslopja in zemljišča vredna 80.000 gold., tedaj je imela njegova ponudba vrednost 200.000 gld. Prav iz srca nas veseli, da je spoznal to deželni odbor ter vsprejel to za deželo tako ugodno ponudbo.

Gospoda Gorupa ponudba važna je bila pa tudi v drugem oziru. On namerava namreč na gorenjem delu vrta sezidati veliko in krasno poslopje; mestu pa ves svet, kolikor ga bode potreba za projektovano ulico, odstopiti brezplačno. Ko bi bil kdo drugi kupil ta prostor, pa je mogoče — in kolikor transpiruje o kupcu, katerega smo omenjali prej, celo gotovo — da bi ne bil ničesar zidal in tudi vrta ne prodal za stavišča. Potem pa bi bil ostal prostorni bolnišnični vrt zavira, da se mesto ravno tam, kjer je to gledé na ugodno in zdravo lego najnaravneje, širilo ne bi bilo.

Res, da bi utegnil kdo ugovarjati: „Kaj tega mar deželi? To je izključno mestna zadeva.“ — Toda počasi. Mesto Ljubljansko je tako imenitna občina v deželi, da se mora deželni zastop, ako pozna dobro svoje dolžnosti, vedno ozirati na njo ter da jej mora vedno biti v podporo, kjerkoli to zahtevajo javni interesi. Deželni zastop, ki bo po mačehovski ravnal z glavnim mestom ali ga stavil v jedno vrsto z ostalimi občinami, dokazal bi le, da ni kos svoje nalogi. In ako se tu specialno ozremo na Ljubljano, naglašati nam je, da ona že zaradi tega zasluđuje ozir deželnega zastopa, ker ima vsa dežela od nje silno velike koristi. Vzemimo le zemljiško odvezo, katera se mesta prav čisto nič ne tiče, za katero pa je isto donášalo in še donáša skoro tretjino vse potreščine. Ravno tako pomaga Ljubljana deželi, da more vzdržavati jako drago ljudsko šolstvo in — ako nova cestna postava dobi najvišje potrjenje — donášala bo Ljubljana tudi za ceste po deželi neprimerno več, kakor občine, katere imajo in bodo imele hasek od njih.

Po tem takem se koristi dežele prav eminentno ujemajo z napredkom glavnega deželnega mesta, kajti čim bolje se bode isto širilo, temveč obdačevalnih predmetov bode nastajalo in temveč bo dežela imela dohodkov iz njega. Deželni odbor spoznal je to; zato mu moramo dati spričevalo pred vsem slovenskim narodom, da je s predvčerajšnjim svojim sklepom častno rešil svojo nalogo.

Razmotravali smo ponudbo gospoda Gorupa z raznih stališč in priti smo morali vselej do zaključka, da bi bila silna, neodpustljiva napaka, ko bi je deželni odbor ne bil vsprejel. Bila bi to pregreha

LISTEK.

Matične knjige za leto 1888.

II.

2. Slovenci in 1848. leto.

Spisal Josip Apih.

x. Kaj rado se očita nam Slovincem, da ne mamo znanstvenega slovstva. A kdo bi se temu čudil, če pomisli, da nam dosle še popolnih srednjih šol ne privoščijo v našem jeziku, o slovenskem vseučilišču si pa še govoriti ne upamo. Naša mladež mora pohajati na tujejezične učne zavode in v tujem jeziku pridobivati si vednostij z dvojnimi trudom. Kako naj se potem razvija znanstveno slovstvo, kateremu podlaga so povsod vseučilišča in ž njim združeni instituti, knjižnice, laboratoriji itd. Zato je poč skoraj jedina jezikoslovna in zgodovinska veda našla pri nas mož, ki so vsaj v tej vednostni stroki podajali nam znamenite plodove svojega duha in truda v slovenskem jeziku.

G. prof. Apih, čegar najnovejše znanstveno delo pred nami leži, ni novinec. Dobro znan nam je po razpravah, katere je bil priobčil v „Letopisu“

in v „Zvonu“. Tu pa se je lotil večjega dela in spisal knjigo, katera bi bila v čast vsakemu slovcu, za nas Slovence je pa neprecenljive imenitosti, ker nam razkriva dobo, ko se je vršil prepored, pravo ustajenje poprej vsemu svetu nepoznanega našega naroda. Ne morem izreči dovolj srčne hvale pisatelju, da si je izbral baš to dobo predmetom svojih studij.

Generacija, ki je v „pomladi narodov“, kakor so se radi zvali marčni dnevi 1848. leta, stala na pozorišču, izumira in od prvoboriteljev, ki so tačas povzdignili prapor slovenski, prav malo jih še biva mej nami. Naj pogledamo samo imena odbornikov tačasnih narodnih društev in milo se stori človeku čitajočemu celo vrsto imen odličnih narodnjakov tačas stoječih v prvih vrstah, ki že vsi počivajo v grobu. Ljubljansko „Slovensko društvo“ štelu je zraven predsednika dr. Bleiweisa in namestnika gubernijskega svetnika dr. Sporerja še štirinajst odbornikov, a jedini g. Cigale je še mej živimi — naj vrlega starino Bog ohrani še mnogo let. Graška „Slovenija“ najživahnejše politično društvo tiste dobe, ima jedinega zastopnika v g. dr. Muršeci, svojem marljivem tajniku. G. pisatelj se sklicuje pri opisu delovanja Graške „Slovenije“ na rokopis Mur-

šečev, shranjen v štajerskem deželnem arhivu. Želeti bi pač bilo, da se ta rokopis objavi, čemur bi menda pritrdil g. Muršec. Neprecenljive vrednosti bi bil za zgodovino štajerskih Slovencev in splošnega slovenskega gibanja l. 1848. Mej rodoljubi, ki so l. 1848. ustanovili v Gorici „Slavjansko bralno društvo“, nahajamo imeni Andrej Winkler in Komel. „Slovenskemu društvu“ v Celovci je bil načelnik Hladnik, tajnik Andrej Einspieler, mej odborniki Matija Majar, sedaj živeč v Pragi, poslednji še živi zastopnik koroškega „Slovenskega društva“. Od odbornikov Dunajske „Slovenije“ še živita tačasni starosta prof. Fr. Miklošič in tajnik g. vladni svetnik Anton Globočnik v Ljubljani. Umrli so dr. Hladnik, prof. M. Dolenc, Semrajec in Peter Kozler.

Generacija leta 1848. delujoča je izmrla, mnogi nje potrti in obupni, ko so morali gledati, kako je mrzla sapa reakcije in Bachov germanizujoči centralizem posušil narodni cvet, še predno se je mogel prav razvijati. Ideje pa so ostale, ukoreninile se v širokih plasteh narodovih in krepkejše ustajale, ko je po porazih na laških bojiščih napočila nova ustavna doba.

(Dalje prih.)

proti narodu, proti deželi in proti glavnemu dežel-nemu mestu in prihodnji deželni zbor moral bi bil na odgovornost klicati one, ki bi bili krivi te pregrehe. Pa tudi narod sam moral bi se bil postaviti za stro-gega sodnika; kajti sedaj, ko mu je ustal tako velik dobrotnik, ne smel bi nikakor dopustiti, da bi tesno-srčnost in jednostranost nekaterih bila kriva, da se morebiti za vedno zapreta roki, ki tako darežljivo sipljeta dobrote širom domovine.

Zato se pa moremo prav iz srca veseliti, da so gospodje deželni odborniki na lastno odgovornost storili tako važen in za ves slovenski narod tako imeniten sklep in ne dvomimo, da bode prihodnji deželni zbor radostno priznal njihove zasluge ter brez ugovora ratifikoval preliminarno kupno pogodbo z gospodom Gorupom.

Iz državnega zbora.

(Dalje.)

Za dr. Riegrom zagovarjal je novi vojni zakon brambeni minister. Gospodu Plenerju je povedal, da se mu ni bati, da bi se zanesel jezikovni razpor v vojsko, ker v vojski zmatrajo jezik le za potrebno sredstvo za sporazumljenje. Politika sedanje vlade ne ovira vnanje politike, temveč ji je dala le trd-nejšo podlago, kajti dosegla je, da tudi vnanjo po-litiko podpirajo vsi narodi in stranke. O nekaterih posamičnih določbah bode govoril v podrobnej de-bati.

Zaministrom se je oglasil dr. pl. Derschatta njegov govor se je sukal v istem tiru, kakor Ple-nerjev.

Ko je končal Derschatta, oglasil se je doktor Gregr in govoril blizu tako le: Parlamenti na kon-tinentu so popolnoma onemogli nasproti nepresta-nemu pomnoževanju vojnih bremen. Nečem se po-smehovati našemu parlamentu, toda od parlamenta, ki ne more odpraviti niti male loterije, če tudi smo vsi prepričani, da je sramota za civilizovano državo; od parlamenta, ki ne more dobiti od finančnega mi-nistra nekaj stotin goldinarjev za šolske in huma-nitarne namene, od parlamenta, ki ne more količkaj premeniti kacega zakona, če vladi ne ugaja — od takega parlamenta pač ne bode nihče zahteval, da naj sklene splošno razoroženje in proglasi večni mir. Parlamenti dandanes neso družega kot izraz go-spodujočih političnih strank, razredov, stanov, inte-resnih skupin, katerij itd. ali prav za prav nič dru-zega, kakor igrače in marionete v rokah vlad in še višjih faktorjev. (Tako je! na kloph Mladočehov.) Poprej ne bode prišlo do pomanjšanja bremen, iz-virajočih iz militarizma, da bodo — in do tega bode prišlo — narodi toliko napredovali, da stvar sami vzemo v roko ter skličejo mirovni kongres in reko: Siti smo že strašne igre in nečemo več žrtovati sinov naših gospodstvaželj mogočnejšev in pustiti, da bi se pustošile naše delavnice, sklenili bodemo večni mir in naše stvari sami poravnali pred raz-sodiščem ter gorje onemu, ki se bi predrznil ru-šiti mir!

Pa to so le sanje o bodočnosti. Zato se sedaj obrnem k zakonu, ki ga imamo pred seboj, ter iz-javim v imenu stranke svoje, da bodemo glasovali za prehod v podrobno debato. Ko vidimo, kako je ona mogočna in velika stranka na levi strani zbor-nice nakrat postala pridna, pobožna in krotka, bila bi res predrznost, ko bi mala in slaba stranka ne po-snemala ganljivega vzgleda prijenljivosti in zatajevanja samega sebe. Če velika mogočna opozicija z leve strani, katera je sedanjí vladi že pri nastopu prorokovala življenje enodnevnih muhe ter vladi pretila, da jo bode spihala pri prvi priložnosti proč kot lahko pero, sedaj, ko se jej morda ponuja prilika, da vladi nogo podstavi, nakrat pozabi na opozi-cijo, ter se upreže v trumfalni voz, ker se z ve-čino kar poskuša, kako bi poprej spravili vojni zakon pod streho, se nam ne more zameriti, če ne-čemo razbiti glav ob granični zid vojnega zakona. (Veslost.)

Če tako velika, hrabra in srdita opozicija, ki vedno trdi, da sedanja vladna sistema spodkopuje državo, ter ne more pričakati, da bi palo sedanje ministerstvo, v trenutku, ko bi bila lahko vladi pri-ložila občuteči udar, puško proč vrže; se ni čuditi, če naša stranka v tako važnem državnem življen-skem vprašanji, kakor je vojni zakon, neče zavzeti nobenega stališča, katero bi ne imelo drugih prak-tičnih posledic, kakor da bi potisnili našim politič-nim nasprotnikom zaželjeno orožje v roko, da bi nas slikali za protiavtstrijsko, državni nevarno in fak-cijozno stranko, kar pa v resnici nismo in tudi biti

nečemo, dokler se ne zabrani češkemu narodu v avstrijske državne zvezi zagotavljati in razvijati svoj politični in narodni obstanek. (Poslanec grof Lažanski: Tako je!)

Kdor je slišal, kaj sta danes govorila govor-nika z one strani, moral se je prepričati, da levica dovoli vojni zakon le z ozirom na zvezo z Nemčijo. (Tako je! na kloph Mladočehov.) Ne dovoli ga grofu Taaffeju temveč grofu Kalnokyju, katerega vnanji politiki hočejo izreči zaupanje. (Pritrjevanje na le-vici.) Če gospodje na oni strani pravijo, da je okrepčanje in pomnoženje avstrijske vojske h kratu okrepčanje in pomnoženje nemško-avstrijske zvezne vojske, napravi tak utis, kakor bi avstrijska vojska že bila pod poveljstvom pruskih vojskovodij, kakor bi gospoda vojnega zakona ne dovolili toliko Av-striji kolikor Nemčiji (Posl. grof Lažansky: Tako je! Smeh na levici.) Gotovo goje upanje, da se bodo povrnil časi, ko bodo avstrijske vojske preleivale kri za Nemčije jedinstvo, velikost in čast. Kaj novega bi to pač ne bilo v zgodovini. Avstrijski feldmaršal Radecky rekel je nekoč: „Izidši Švedijo in Norve-gijo ni na evropskem kontinentu dežele in v Nem-čiji štirjaške milje zemlje, kjer bi avstrijske čete ne bile krvavele za Nemčije slavo in čast.“ To se vidi celo v trd mramor udolbeno; na spomeniku nad-vojvode Karola je zapisano: „Ustajnemu boritelju za Nemčije čast.“ (Klici na levi: Vsaj je Avstrija bila v Nemčiji!) Toda, gospoda moja, zanimivo bi bilo vedeti, koliko češke, poljske, ogerske in ita-lijanske krvi prelilo se je v teh krajih za Nem-čije čast. (Odobrovanje na desnici.)

S tega časa so se pa razmere bistveno pre-menile. Sedaj Nemčije čast in slava ni več zdru-žena s Habsburžani, ampak s Hohenzollerci (Poslanec Lažansky: Tako je! Živahna veselost na levici) in nenemški narodi bodo vendar se smeli malo premisliti, predno bodo krvaveli za slavo in čast Hohenzollercev. Kako plačilo ima Avstrija, če v vojni podpira Prusijo, nam je najboljši dokaz šlezvik-holsteinska vojna. Plačilo za tedanje avstrijsko pomoč je bilo leto 1866. (Tako je! na desnici.) Ker so nas po-učili taki dogodki, je lahko umljivo, da češki narod ima neko nezaupanje, pa nekak strah pred nemško-avstrijsko zvezo. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. decembra.

V stolici **moravske** vrše se te dni občin-ske volitve. Češka stranka se jih letos še ne ude-ležuje, a drugo leto pa že misli poskusiti srečo. — O novem namestniku se pa nič ne ve, kacega poli-tičnega prepričanja da je. Čehi se nadejajo, da se bode ravnal po programu grofa Taaffeja, da bode torej pravičen obema narodnostima, Nemci se pa nadejajo, da ne bode hodil po potih prednika svojega.

V Zagrebu se je sešel shod **hrvatskih** od-vetnikov. Zbralo se je dosti odvetnikov iz Hrvatske, a iz Slavonije ni nobenega. Posvetovali se bodo o novem odvetniškem redu, disciplinarnem redu in najmanjšem tarifu. Prvi dan so se posvetovali, ali naj bode odvetništvo prosto, ali pa naj bode število odvetnikov omejeno. Večina se je izrekla, da bodi število odvetnikov omejeno.

Smrt srbskega patrijarha Germana Angjelića je **ogerske** vladi napravila veliko skrbij. Sedaj bode težko dobila koga mej višjo duhovščino, ki bi jej bil toliko udan, četudi so se že pritoževali mad-jarski listi, da pokojnik ni dovolj storil za ogersko državno idejo mej ogerskimi Srbi. Pokojnik je bil rojen dne 10. avgusta 1822 in je bil sprva odvetnik v Budimpešti. Pozneje je stopil v duhovski stan. Leta 1848. je bil posvečen v svečenika. Ker je bil vedno udan vsakej vladi, je hitro napredoval. Leta 1867. bil je že opravitelj vladikovine v Bacsu in je tedaj mnogo pripomogel, da je Madjarom prijazni Maschiezevič bil voljen patrijarhom. Ravno tako je volitev Ivasevića patrijarhom bilo največ njegovo delo. Ko je leta 1879. bil zopet patrijarški stol izprazen, je vlada napela vse sile, da postane patrijarh Angjelić, ki je bil tedaj že škof v Bacsu. Cerkevni kongres ga ni hotel voliti. Pri prvi volitvi bil je voljen Stojković, pri drugi pa Živković. Ko nobenega omenjenih dveh ni potrdil, je kralj na predlog vlade imenoval kandidata manjšine Angie-lića patrijarhom. Velike dohodke patrijarhata po-rabljal je največ za širjenje madjarizacije. Pokojnik bil je prejšnja leta državni poslanec, kot patrijarh pa član gospodske zbornice.

Vnanje države.

Zbornica **francoska** vsprejela je ves budget s 385 proti 115 glasom. Amortizacijska številka, določila se je s 27 milijoni. Desnica se je izjavila, da se jej zdi, da budget ni pravilno sestavljen, da prikriva stroške in ne uresničuje konsekvantno za-

htevanih reform. Vsa desnica je glasovala proti budgetu.

Dva odseka **italijanske** zbornice sklenila sta dva sklepa, ki sicer oba ugajata željam večine, a si vendar nasprotujeta. Vojni minister je zahteval 150 milijonov za oboroževanje, finančni minister pa, da se zopet uvede nedavno odpravljena vojna pri-klada in podražila sol, da tako dobi denarja, ki ga potrebuje vojni minister. Brambeni odsek je jedno-glasno dovolil vojnemu ministru zahtevane milijone, finančni odsek pa neče dovoliti finančnemu ministru zahtevane priklade in podražanja soli. Finančni mi-nister torej sedaj ne ve, kje bi dobil milijone, ka-tere ima preskrbeti vojnemu ministru. Italijanska zbornica bi rada, da se dežela dobro pripravi za vojno, davkov pa v ta namen ne mara povikšati.

Kakor se od **perzijske** strani zagotavlja, se je Angležem dovolila plovba po reki Honan le iz gospodarskih ozirov, zlasti da se povzdigne kme-tijstvo v pokrajini Churistan. Ta pokrajina bila je prejšnja leta jedna najrodovitnejših držav, sedaj je pa opustošena. Nikakor pa to dovoljenje ni naper-jeno proti Rusiji. Ruskemu konzulu v Medžidu pa Perzija neče dati eksekvatur le zaradi tega, ker je kristijan. V Medžedu ne smejo bivati kristjani, naj bodo že evropski ali pa perzijski podložniki. Iz Luftsbada se je pa prepovedalo žito izvažati v Srednjo Azijo, ker se perzijska vlada boji, da bi doma utegnili navstati pomanjkanje.

Dopisi.

Iz **Gradca** 8. decembra. (O slovanskem vseučiliščnem komersu.) Poročevalec Vaš, gospod urednik, je pesimist v popolnem pomenute besede! Že dolgo je, kar je izgubil vse one mladostno srce ogrevajoče ideje, koje zjedinjujajo vsa slovans-ka plemena v jedno celokupno telo. Obupal je že bil nad uresničenjem onih želja, koje so zmerom iz-raževali, še izražujejo ter jih bodo izraževali pravi narodnjaki! Kadar je čul o kakem sestanku vseh slovanskih narodov, vsekdar je z ramama zmignol ter se porogljivo smehljaljoč navadno izrazil: saj ne bode nič, zaman vsi poskusi! Jedna sama beseda izvor bode splošnemu prepiru. Teh mislij bil je Vaš dopisnik i čuvši, da so slovanski visokošolci sklenili prirediti komers. Kot vesten poročevalec povedati Vam moram to, da sem že pred odhodom h ko-mersu doma bil sestavil dopis, v kojem je bilo na-tančno povedano, koji so bili uzroki, da je bil slo-vanski vseučilišni komers razpuščen (o tem bil sem popolnoma uverjen.) A sedaj sem se na srčno svoje veselje v prorokovanji zmotil! Ničesa o prepiru, ni-česa o neslogi, samo o splošnem sporazumljenji, o pravej slogi, bratskej ljubezni mi je danes poročati. Da si videl Srba govoriti s Hrvatom, tu Slovenca s Čehom, tu sta se bratila Rus in Poljak, tu zopet Bolgar in Srb. Tu ni vladala ona tišina, koja na-vadno pred nevihto oklepa človeku srce, tu ni ti jemal duška zaduhel nečist zrak, pač pa razlil se je po vseh navzočih oni blagodejni čut, kojega imamo živeti: svoji mej svojimi! To sem čutil jaz, ustopivši v krasno okinčano dvorano! Začudeno ozrem se okrog ter opazujem to ogromno množico broječo gotovo na stotine. Koj sem spoznal: z do-pisom, kojega imam v žepu in sem ga hotel koj po oficijelnem delu oddati, ne bo nič! Sedi ter piši na novo! To ugibaje zagledam na desnej strani predsednika policijskega komisarja pisočega z mla-deniško čilostjo na velikanske pole papirja. Koj mi šine misel v mojo iznajdljivo glavo. Ta gospod misli gotovo vsako besedico, koja bode javno izgo-vorjena v večni spomin zabeležiti, da bodo še po-zni rodovi vedeli, kake sklepe je sklenil prvi slovans-ki vseučilišni komers. Tudi vsakega udeleznika — nedijaka vestno bode našel zapisanega v teh protokolih radovedni zgodovinar. Kaj, ko bi jaz de-našnji večer popolnoma užival ter pozno v noč še le prav ponižno stopil k temu gospodu (do tega časa gotovo že porabivšemu četvero svojih obreza-nih svinčnikov) ter ga lepo naprosil, naj mi dovoli malo pogledati v njegovo popolno poročilo, da na-pišem dopis za Slov. Narod! Že sem hotel to pod-kupljivo idejo izpeljati, a tu zapazim svinčnike raz-ličnih barv, koji leže na mizi „Ne, tega pa ne,“ vzkliknem, „dopisa za list, koji je namenjen sloven-skemu narodu, ne smem posneti iz poročila, koje je pisano z različnimi barvami. Hajd tedaj sam na delo!“ (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je po toči poškodovanim prebivalcem v Zavrči, pri sv. Barbaru in pri sv. Andreji v Ptujskem okraji 1000 gld.

— (Zoper ponemčevanje slov. šol) sklenile so potrebne korake občine Globoko, prva

v Brežickem okraji, Nova cerkev v Celjskem okraji, potem Ljubnica, Brezen in Paka v Konjiškem okraji ter so dotične uloge že odposlale na deželni šolski svet, oziroma na naučno ministerstvo. Vsakega narodnjaka naudaja lahko to vse občno gibanje slovenskega naroda na južnem Štajerskem za slov. šole z največjim veseljem in ponosom!

— (Poziv slovenskim pisateljem!) Odbor „Matice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z iskreno prošnjo, da bi čim prej tem bolj poslali kaj primernih doneskov za prihodnji „Letopis“. Kakor letos se bodo vsprejemali tudi v prihodnjem letu samo izvirni znanstveni in znanstveno-poučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi čestiti gospodje pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugajajo potrebam naroda slovenskega ter zaradi svoje splošne zanimljivosti prijaajo večini Matičinih društvenikov. Rokopisi naj se pošiljajo najpozneje do konca marca 1889. l. predsedništvu „Matice Slovenske“ v Ljubljani. Po pravilih določena nagrada v „Letopis“ vsprejetim spisom se bode izplačevala, kadar bode knjiga dotiskana.

— (Vabilo na XXVIII. občni zbor narodne čitalnice Ljubljanske) v soboto dne 22. decembra ob 1/8 uri zvečer v društvenem steklenem salonu. Vrsta razprav: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev dveh pregledovalcev računov. 5. Volitev odborova. 6. Posameznosti. K mnogobrojni udeležbi vabi č. p. n. društvenike Odbor.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 16. t. m. igrala se bode „Marijana“, slika iz ljudskega življenja v petih dejanjih. Francoski spisala Dennery in Mallian, poslovenil Davorin Hostnik. V repertoirji dramatičnega društva je malo iger, katere bi bile tako ugajale našemu občinstvu, kakor Marijana. Seglo je društvo po njej, da napravi prijateljem našega gledališča užiten večer. 26. t. m. ponavljala se bode opereta „Pot po nevesto“, 13. januarja pa pride izvirna veseloigra „Pone“ prvokrat na oder.

— (V Opatiji) umrl je v ponedeljek Kazimir vitez Groholski, vodja poljskega kluba v državnem zboru, v 73. l. dobe svoje.

— (Umrla) je predvčeraj ob 9. uri zvečer gospa baronica Codelli Fahrenfeld, rojena baronica Schmiedburg, zadnja še živeča hči nekdanjega guvernerja bar. K. Schmiedburga. Omožena je bila s prvim, po novi ustavi 1861. l. imenovanim deželnim glavarjem, s pred tremi leti umrlim baronom Antonom Codellijem. Pokojna gospa bila je jako dobrotljiva, dolgo let bila je pokroviteljica otroškega vrta („male šole“) pri sv. Florijanu in zelo uspešno in neumorno je delovala v patrijotičnem društvu za ranjence. Tudi sicer bila je jako milosrdna in reveži jo bodo bridko pogrešali. Bodi jej blag spomin! — Pokopana bode v obiteljski rakvi v Kamniku.

— (V Sevnici) umrl je včeraj popoldne g. Anton Cvenkelj (Zwenkel), trgovec in bivši župan, v 52. letu dobe svoje.

— (Klub slovenskih biciklistov, „Ljubljana“) imel bode svoj zabavni večer v soboto 15. decembra mesto jutri.

— (Iz Slatine) se nam piše: Tudi okrajni glavar na Ptui g. Marek pride, kakor dr. Wagner, osobno preiskovat v občine pri Slatini, ki so sklenile potegniti se za slov. šolo. Sklicati je dal po županih odbornike v restavracijo Leitnerjevo občine Sečovo na 14. t. m. — O tem preiskovanju, kako se je zvršilo itd. bodem Vam takoj poročal,

— (Izpred porotnega sodišča Ljubljanskega.) [Hamburger Lloyd contra Norddeutscher Lloyd, alias Albin Sockl contra Pavlin in Jezernik.] Pri včerajšnji porotni obravnavi zatožena sta bila tukajšnji zastopnik Hamburger Lloyd Jožef Pavlin in njegov agent Andrej Jezernik pregreška razžaljenja časti po § 488 in 491 k. z. Binkoštno soboto t. l. bil je namreč v „Laibacher Zeitung“ in istega dne zvečer tudi v „Slovenskem Narodu“ inserat o Hamburger Lloyd, v katerem se izseljevalcem priporoča kot najboljši, najcenejši in jedini zastopnik Josip Pavlin v Ljubljani. Pridejano pa je bilo tudi svarilo, v katerem se pripoveduje, kako sleparijo neopravičeni agentje izseljevalce in izrecno imenuje se g. Albin Sockl na Dunaji kot jeden prvih sleparjev, ki je začel že tudi pri izseljevalcih na Kranjskem, kateremu se je

preiskala pisarna in ki je bil že zaprt na Dunaji. G. Sockl čutil se je seveda po teh svarilih na svoji časti žaljenega, kajti razven tega, da je bil zaslišan pri policiji na Dunaji, so bile vse druge trditve neresnične. Zaslišanje pri Dunajski policiji pa je imelo uzrok v tem, da so se zlorabile v Budimpešti Socklrove rudeče izseljevalne karte, katere so se tudi raztrosile po Dolenjskem. V Budimpešti da so sleparili Slovake brezvestni agentje, da so ubogi izseljenci slovaški bili opeharjeni za njih zadnje novce in se skoro goli morali vračati v domovino svojo. Sockl pooblastil je dr. Tavčarja, da prične kazensko postopanje proti obema listoma in dopišlje popravek. „Slov. Narod“ je takoj vsprejel popravek in odvrčal vso odgovornost na zatoženca Pavlina. Ne tako „Laibacher Zeitung“, katero je moral dr. Tavčar šele sodnijskim potom k popravku prisiliti. Poleg tega pa je uložil Sockl tožbo proti zatožencu Pavlinu in njegovemu agentu Jezerniku. Sodišču predseduje deželni nadsodnijski svetovalec g. Grdešič, zatožbo zastopa dr. Tavčar, zagovornik Pavlinov je dr. Stor, Jezernikov dr. Mosché. Zatoženi Pavlin je jako boječ in izjavlja, da je nekriv. On da je bil bolan, zato je zastopstvo „Hamburger Lloyd“ le nerad prevzel. Sestavil je bil samo inserat v priporočilo društva in izpeljavo naročil svojemu ravno v Ljubljani navzočnemu agentu, zatožencu Jezerniku. Ta je samovoljno pritaknil svarilo in zatoženec bil je radi tega iznenaden. Takoj pozval je Jezernika na odgovor, a ta je odgovoril, da je vse istina, da je vse čital v Dunajskih listih in da bode vse dokazal. Iz nadaljne obravnave in zaslišanja prič (gg. Rütting, Bamberg, Košak, Hribar, Železnikar, Schaffer) razvidelo se je, da je Pavlin popravek v „Laibacher Zeitung“ zadrževal, dokler ne nabere gradiva za dokaz resnice in da je bil nevoljen, da se je popravek v „Slov. Narodu“ objavil. — Sodišče stavilo je porotnikom 8 vprašanj v zmislu § 491. Ko so govorili zastopniki: dr. Tavčar v imenu tožitelja Sockla, doktor Stor in dr. Mosché v imenu zatožencev, pojasnil je predsednik Grdešič vso obravnavo. Porotniki so se po pol ure trajajočem posvetovanju vrnili v dvorano in načelnik g. Jan. Urbančič je naznanil, da so porotniki gledé zatoženca Pavlina vsa vprašanja zanikali z 10 proti 2, gledé zatoženca Jezernika s 6 proti 6 glasom. Oba zatoženca bila sta torej oproščena, tožitelj pa obsojen v troške. Obravnava bila je končana še le ob 7. uri zvečer.

— (Antispiritiist g. Zupan) priredil je včeraj zvečer v restavraciji „Evropa“ predstavo ter nas nad dve uri prijetno zabaval. Vse točke svojega čarovniškega repertoarja izvajal je z veliko spretnostjo in sigurnostjo, da se je občinstvo kar čudilo in mu z obilnim priznanjem izražalo svojo zadovoljnost. Ker se je g. Zupan pokazal mojstra v svoji stroki, zato ga drage volje priporočamo občinstvu. Jutri priredi g. Zupan zopet predstavo v restavraciji „Evropa“.

— (Vabilo) na občni zbor „Dolenjskega pevskega društva“ dne 21. decembra 1888 v prostorih „Narodnega doma“ v Novem mestu. Program: 1. Poročilo odborovo. 2. Volitve. 3. Eventualia. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 11. decembra. Na Francoskem se je na rusko posojilo podpisalo 1250 milijonov frankov. Podpisovalci dobé 20 do 25% podpisanih zneskov.

Gradec 12. decembra. Krasno vreme pospešuje lepo slavnost. Ulice krasno olepšane. V kratkem času, odkar se je dognalo o pohodu cesarjevem, se je vse močje storilo, da se slavnostnemu veselju da vnapi izraz. Že pred 10. uro bile so vse ulice okoli kolodvora gosto zastavljene. Na peronu stala je častna kompanija pešpolka „kralj belgijski“ z godbo, don Alfonz, namestnik, deželni poveljnik, deželni glavar, župan z mestnimi odborniki. Ob 10^{3/4} ure dospel dvorni vlak s cesarjem mej sviranjem cesarske himne in navdušenimi klici.

Dunaj 12. decembra. „Wiener Zeitung“: Naučni minister podelil Simonu Rutarju, profesorju na državni gimnaziji v Spletu, izpraznjeno mesto na državni realki v Ljubljani. Finančni minister imenoval Rissmaula, računskega svetnika v Ljubljani, računskim nadsvetnikom pri deželnem finančnem ravnateljstvu v Gradci.

Razne vesti.

* (Iz Belegagrada) se nam javlja, da so, kolikor je doslej znano, pri volitvah volilnih mož radikalci skoro povsod dobili večino.

* (Vseučilišče) v Budimpešti broji početkom zimskega tečaja 1888/9. 89 bogoslovcev, 1725 pravoslovcev, 1184 medicincev, 340 modroslovcev, 235 lekarničarjev (farmacevtov) in 60 babic, vkupe 3633 slušateljev, to je 113 menj nego v istem tečaju lanskega leta.

* (800 odvetnikov v Bruselji.) Povodom perečega vprašanja, bi li v Belgiji otvorili krasnemu spolu duri k odvetniškemu stanu, dognalo se je, da ima stolnica Bruselj broječ 174.686 prebivalcev nič manj nego 800 odvetnikov. To je pač velikansko število, ako pomislimo, da je imel Dunaj, kjer živi precej nad jeden milijon duš, lansko leto samo 634 odvetnikov.

* (Koliko zrn drži liter?) Načelnik nekoga poljedelskega društva soštel je liter raznih žitnih zrn. Po njegovem nekda vestnem števljenji drži liter: 21.700 pšeničnih, 28.000 rženih, 18.100 ječmenovih, 12.500 ovsenih in 5.400 grahovitih zrn.

* (Od poroke — v ječo.) V Fürthu ustrelil je 3. t. m. nek mož po poroki svojo soprogo. Zločinca so prijeli in deli pod ključ, kjer bo užival svoje ne preveč prijetne medene tedne.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — Pred ponarejanjem se jako svari. — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-ji. (759—11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—285)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Slavno upravnništvo „Matice Slovenske“ poslalo je povodom proslavljenja 40 letnice Nj. Velečastva Vranskemu šolskemu okraju osem knjig v razdelitev posaničnim učenicam. Za ta preblagi dar se v imenu vzvišenega namena najiskreneje zahvaljuje

Simon Meglič.

Vransko, dne 11. decembra 1888.

Tuji:

11. decembra.

Pri Slomu: Acter iz Rovinja. — Wallisch iz Celja. — Albrecht, Degen iz Trsta. — Seglis z Dunaja. Friedge iz Hanava. — Culeman iz Trsta. — Sosenfeld iz Vratislave. — David iz Hanovra. — Rosenstein iz Kolonje. — Jerman iz Krškega.

Pri Malič: Engel, Schwarz, Stiene z Dunaja. — Reina Mandl, Schmidtburg iz Trsta. — Ranzinger iz Kočevja. — Mittendorfer iz Celovca.

Pri bavarskem dvoru: Nero iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. dec.	7. zjutraj	738.2 mm.	-2.2° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	738.9 mm.	1.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.8 mm.	-3.6° C	sl. svz.	jas.	
Srednja temperatura — 1.4°, za 0.8° pod normalom.						

Dunajska borza

dné 12 decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.65	gld. 81.75
Srebrna renta	82.45	82.60
Zlata renta	109.20	109.20
5% marcna renta	97.40	97.50
Akcije narodne banke	87.50	87.60
Kreditne akcije	299.30	301.10
London	121.85	121.90
Srebro	—	—
Napol.	9.64 1/2	9.64
C. kr. cekini	5.78	5.78
Nemške marke	59.67 1/2	59.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 10 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	100	35
Ogerska papirna renta 5%	91	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	—

Razpis. Živinozdravnik,

kateri bi se naselil v **Radovljici**, dobi 300 gl.
letne podpore iz deželne zaklade.
Prošnjiki za to podporo pošljejo naj svoje
prošnje z dokazili o živinozdravniški sposobnosti
do 31. decembra 1888
deželnemu odboru kranjskemu. (852—1)

Jedino pristni, izvrstni, na razstavah v Trstu
in v Ljubljani odlikovani

brinjevec

kot pijača in izvrstno zdravilo zoper **vodenico**,
zapiranje vode in obtežave želodca, od zdrav-
nikov priporočan, prideluje in prodaja v steklenicah
po 1 liter in več

Anton Uršič

(846—2) v Šent Vidu pri Vipavi.

Dva učenca

vsprejmeta se takoj v neko večjo prodajal-
nico z mešanim blagom na Dolenjskem.

Kje? pove upravištvo „Slov. Naroda“. (835—4)

Za Božič

priporoča

RUDOLF KIRBISCH,

sladničar v Ljubljani, na Kongresnem trgu,
največjo in najcenejšo izber

sladornega blaga

in (823—6)

obeskov za božično drevesce.

Vnanje naročbe se hitro izvrše in franko
se pošiljajo na vsako pošto zabožki z dobro iz-
branim božičnim blagom po 2 gl. in več.

8 hektolitrov dobre stare

slivovke

proda se po 50 gl. hektoliter. Na zahtevanje se pošlje
pokušnja.

Fr. Prijatelj.

(844—2) župan, Tržiše, pošta Mokronog.

Kdor kako darilo za Božič

dati hoče otrokom, damam ali gospodom, zahtevaj ka-
talog božičnih novostij, ki se franko pošlje.

Praga, J. NEFF, Graben 39.

Na najnovejši in najboljši način
umetne (825—4)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živea

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil **Dragotin Hribar.**

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Glontin-
jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popoln kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slo-
vanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše.
Sedanjih vladarjev evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzjavni cenik.
Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del:
Stiridesletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje.
Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Prva domača obrtnija v Kočevji

v izdelovanju lesenega galanterijskega, košarskega
blaga in palic.

Usojamo se udano naznanjati, da imamo od danes tukaj v **Šelen-
burgovih ulicah št. 4** v Schleimerjevi hiši

permanentno razstavo

naših izdelkov, da jih blagovoli ogledati velečastito tukajšnje in vnanje
občinstvo, in omenjamo, da so vse razstavljene reči tudi **prodane** in da
se tu vsprejemajo naročila za veliki promet ter se slednjemu ceno in realno
postreže.

Vsi v našo stroko spadajoči predmeti se najlepše naredé po vsa-
keršnih, nam predloženih uzorcih, in to jako okusno in po ceni.

V tukajšnjem Rudolfinumu razstavljena dela naše obrtnije nahajajo
občno častno priznanje in vedno bodemo gledali na to, da si le z **vzgladno
lepim blagom** pridobivamo zaupanje in znaten krog kupovalcev.

S prošnjo za mnogobrojen obisk se znamenjuje

z velepospotovanjem

(853—1) za prvo domačo obrtnijo v Kočevji:
Stampfel.

NB. Pošiljajte na ogled lesenega rezbarskega blaga in palic za spre-
hode pošljejo se radovoljno na željo v do 5 kilo težkih poštnih zavojih.

Za Božič

priporočata

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, Židovske ulice št. 1

svojo veliko izber najfinejših, nezlomljivih punčič, ki se
smejo tudi prati, v novejši in elegantnej opravi.

Velika zaloga oblečenih in neoblečenih punčic, ki se
tadi oblečejo, kakor kdo želi; poleg tega različnih punčic in igrač
iz gumija.

Največja zaloga rokavic od vsakovrstnega usnja, lastni
izdelek, pletenih iz volne in trikot, s podlago in brez nje.

Najnovejše kravate za gospode, od najcenejše do naj-
finejše, v vsakej obliki, z novimi kravatkami iglami vred.

**Novosti: listnice, visitiers in tobačnice, hlačniki, ovrta-
niki in manšete, gumba za srajce, najfinejši francoski in angle-
ški parfumi in raznovrstna mila i. t. d. i. t. d.**

Zaloga pristno ameriškega

perila iz kavčuka ali Celluloid-perila.

Cene so vsem predmetom nizke.

Oklic!

Podpisani c. kr. notar kot sodnijski poverjenik nazna-
nja, da se bode vsled dovoljenja tukajšnjega c. kr. dežel-
nega sodišča z dne 8. decembra 1888. l., števil. 10.430,
razno usnje in za čevljarsko obrt rabljive reči, prodaj-
alnična, sobna in kuhinjska oprava, dragocenosti in
sploh vse premakljivo imetje kuranda gospoda **Antona
Slivarja**, posestnika v Ljubljani, v njegovi hiši na
sv. Petra cesti št. 16

v četrtek dne 13. decembra 1888. l.

prostovoljnimi dražbenimi potom razprodajalo s pristavkom,
da se bodo posamične premičnine le za ali nad cenit-
veno vrednost oddale.

Dražba prične se dopoldne ob 9. uri in se nada-
ljuje popoldne ob 2. uri.

Dražbeni pogoji, vsled katerih mora vsak ponudnik
obljubljeni kup takoj plačati in kupljeno blago odnesti,
so na ugled v podpisane pisarni.

V Ljubljani, dne 12. decembra 1888.

(854)

Dr. Jarnej Suppanz m. p.

40letni renommée!

**Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche,
profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi
več drugih slovečih zdravnikov zap sunejo in priporočajo
le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika**

**Dr. POPP Anatherin
ustno vodo**

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot pre-
servativno sredstvo proti vsem zobnim in u-tim boleznim, priznana voda za
grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mine-
ralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

**Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se pre-
preči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna
votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.**

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam
lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljšeno milo proti spuščanju vsake vrste in po-
sebno priporočljivo za kopelji.

Cena: **Anatherin ustna voda** v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr.,
gl. 1. — in gl. 1.40. — **Anatherin zobna pasta** v puščicah po gl. 1.22.

— **Aromatična zobna pasta** 35 kr. — **Zobni prašek** v škatlicah po
63 kr. — **Zobna plomba** v etuji gl. 1. — **Zeljšeno milo** 30 kr.

**Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je
po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje
prezgodaj uničijo, se izrecno svari.** (615—13)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnah J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Bir-
schitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr,
Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem:
F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji:
J. Wario, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofji
Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo,
lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Radovljici:
A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin,
trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem:
J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.